

Til artikel 91:

Artiklens stk. 1 omhandler reglerne om skibes nationalitet og svarer til reglerne i artikel 5 i 1958-konventionen. Et skibs nationalitet følger den stats flag, som skibet har ret til at føre. Det er flaget, som gennem nationaliteten udgør det retlige bindeled mellem skib og stat, og flagstatens kompetence er grundlaget for reglerne vedrørende skibsfarten på det åbne hav. Det præciseres i artiklen, at der skal bestå en reel tilknytning mellem flagstaten og skibet for at skibet skal have ret til at føre dens flag. En ikke-opfyldelse af dette krav vil kunne anses for at være misbrug af rettigheder i henhold til artikel 300. Statspraksis viser imidlertid, at der ikke stilles strenge krav til dokumentation for den reelle tilknytning (>>bekvemmelighedsflag<<).

Flagstatens forpligtelser er angivet i artikel 94. Det er overladt flagstaten ved national lovgivning at bestemme det nærmere indhold af disse forpligtelser ligesom det henhold til artikel 91 er pålagt flagstaten at fastsætte betingelserne for et give et skib sin nationalitet, for registrering på sit territorium og for retten til at føre statsens flag.

Artiklens stk. 2 er enslydende med 1958-konventionens artikel 5, stk. 2, og pålægger flagstaten at udstede de dokumenter, som viser, at skibet har fået ret til at føre dens flag.

I dansk ret findes bestemmelser om skibes nationalitet, flagføring og registrering i søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 20. januar 1998 med senere ændringer, samt i lovbekendtgørelse nr. 273 af 11. april 1997 om Dansk Internationalt Skibsregister. Registreringen af danske skibe sker i henholdsvis Skibsregisteret, Dansk Internationalt Skibsregister og Fartøjsfortegnelsen. Disse regler omfatter også Grønland, hvorimod skibsregistrering er færøsk særانliggende.

Til artikel 92:

Artiklen, der svarer til artikel 6, stk. 1, i 1958-konventionen, omhandler forholdet mellem flagstat og skib.

I henhold til stk. 1 kan et skib kun sejle under én stats flag, og det er under sejlads på det åbne hav undergivet flagstatens eksklusive jurisdiktion, medmindre der udtrykkeligt er hjemlet undtagelser herfra i Konventionen eller i internationale overenskomster. Endvidere kan et skib ikke ændre flag under rejse eller i anløbshavn-undtagen i tilfælde af reelt ejerskifte eller reel registreringsændring. Formålet med denne bestemmelse er at hindre et skib i at unddrage sig flagstatskontrollen.

Som eksempler på undtagelser fra hovedreglen om flagstatens eksklusive jurisdiktion på det åbne hav,

hvor andre stater derfor kan have konkurrerende jurisdiktion, kan fra Konventionen nævnes sørøveri (artiklerne 105 og 107), uautoriseret radiospredning (artikel 109, stk. 4) og forfølgelse in continenti (artikel 111).

Som eksempler på internationale aftaler kan nævnes konventionen af 29. november 1969 om indgreb på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker og FN-konventionen af 20. december 1988 om ulovlig håndtering af og handel med narkotika og psykotrope stoffer samt FN-Aftalen af 4. december 1995 om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

I henhold til artiklens stk. 2, der har samme ordlyd som artikel 6, stk. 2, i 1958-konventionen, kan et skib, som fører to eller flere flag og benytter dem efter for-godtbefindende, betragtes som statsløst.

Til artikel 93:

Artiklen, der svarer til artikel 7 i 1958-konventionen, omhandler status for skibe, som fører FN's, dens særorganisationers eller Den Internationale Atomenergiorganisations flag. Den fastslår, at disse skibe, som ikke er omfattet af nogen stats jurisdiktion og kontrol, ikke berøres af konventionens foregående artikler d.v.s. alle relevante foregående bestemmelser.

Til artikel 94:

Artiklen, der svarer til artikel 5, 10 og 11 i 1958-konventionen om det åbne hav, beskriver flagstatens almindelige pligter. Disse er korrelateret til flagstatens eksklusive jurisdiktion og kontrol i henhold til artikel 92, stk. 1, og er gældende for dens skibe på alle maritime territorier, medmindre andre stater på enkeltområder har konkurrerende jurisdiktion eksempelvis i kraft af havnestats- eller kyststatskompetence. Artiklens efterlevelse er af central betydning for en række af Konventionens bestemmelser navnlig om sejlads, sikkerheden til søs og beskyttelsen af havmiljøet.

Hovedreglen i stk. 1 pålægger flagstaten effektivt at udøve jurisdiktion og kontrol over sine skibe i administrative, tekniske og sociale anliggender. Disse pligter er herefter nærmere beskrevet i stk. 2-5.

Stk. 2, litra a, pålægger flagstaten at føre et skibsregister indeholdende navne og detaljerede oplysninger om skibe, som fører dens flag, dog med undtagelse af skibe, som på grund af ringe størrelse ikke er omfattet af de internationale regler. Undtagelsen omfatter i praksis skibe, som normalt kun benyttes i kystsejlads, eksempelvis mindre både og lystfartøjer. Alle søgøende skibe skal registreres.

Bortset fra navneoplysningen er det overladt til flagstaten selv at fastsætte betingelserne for registrering, registreringsmåden samt hvilke oplysninger i øv-